

31999R1255

L 160/48

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

26.6.1999.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1255/1999
(1999. gada 17. maijs)
par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽⁵⁾,

(1) tā kā lauksaimniecības produktu kopīgā tirgus darbībai un attīstībai vajadzētu noritēt vienlaikus ar kopējās lauksaimniecības politikas izveidi, jo īpaši iekļaujot lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, kam var būt dažādas formas atkarībā no produkta;

(2) tā kā kopējās lauksaimniecības politikas mērķis ir sasniegt mērķus, kas izklāstīti Līguma 33. pantā; tā kā piena nozarē, lai stabilizētu tirgu un panāktu pietiekami augstu lauku iedzīvotāju dzīves līmeni, ir nepieciešams, lai intervences aģentūras, kas balstās uz vienotu cenu sistēmu, varētu veikt intervences pasākumus tirgū, to skaitā sviesta un sausā vājpiena iepirkšanu un atbalsta piešķiršanu šo produktu privātai uzglabāšanai; tā kā šādus pasākumus tomēr vajadzētu standartizēt tā, lai neierobežotu attiecīgo preču brīvu apriti Kopienā;

(3) tā kā ar Padomes 1992. gada 28. decembra Regulu (EEK) Nr. 3950/92, ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē ⁽⁶⁾, ieviesa papildmaksājumu shēmu piena un piena produktu tirgū, lai samazinātu neatbilstību starp piedāvājumu un pieprasījumu piena un piena produktu tirgū un šā iemesla dēļ radušos struktūrpārpalikumus; tā kā šo sistēmu piemēros astoņus jaunus 12 mēnešu laikposmus pēc kārtas, sākot ar 2000. gada 1. aprīli;

(4) tā kā, lai stimulētu piena un piena produktu patēriņu Kopienā un lai uzlabotu šo produktu konkurētspēju starptautiskajos tirgos, vajadzētu samazināt atbalstu tirgum, konkrēti, pakāpeniski samazināt sviesta un sausā vājpiena mērķa cenas un intervences cenas, sākot ar 2005. gada 1. jūliju;

(5) tā kā intervences sistēmas ieviešanai sviesta jomā vajadzētu saglabāt sviesta konkurētspēju tirgū un paredzēt pēc iespējas efektīvāku glabāšanu; tā kā kvalitātes prasības, kas jāievēro attiecībā uz sviestu, ir noteicošais faktors, lai sasniegtu šos mērķus; tā kā iepirkšanai intervencē vajadzētu notikt tiktāl, cik tas ir vajadzīgs, lai saglabātu tirgus stabilitāti, ņemot vērā sviesta tirgus cenu dalībvalstīs, un to vajadzētu veikt pieteikumu izvērtēšanas kārtībā;

(6) tā kā atbalsta piešķiršanu par sviesta privātu uzglabāšanu ir lietderīgi attiecināt uz sviestu, kas ražots no Kopienas izcelsmes krējuma vai piena, un saglabāt norādi uz valstu kvalitātes kategorijām kā nosacījumu tiesībām pretendēt uz šo atbalstu;

⁽¹⁾ OV C 170, 4.6.1998., 38. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1999. gada 6. maijā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 407, 28.12.1998., 203. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 93, 6.4.1999., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 401, 22.12.1998., 3. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 405, 31.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1256/1999 (OV L 160, 26.6.1999., 73. lpp.).

- (7) tā kā papildus intervencei attiecībā uz sviestu un svaigu krējumu ir vajadzīgi citi Kopienas intervences pasākumi, lai dotu iespēju gūt vislabāko atdevi no piena olbaltumvielām un lai atbalstītu to produktu cenas, kuri ir īpaši nozīmīgi, nosakot ražotāja cenas pienam; tā kā šie pasākumi var izpausties kā sausā vājpiena iepirkšana un atbalsta piešķiršana šā produkta privātai glabāšanai; tā kā parasto sausā vājpiena iepirkšanu intervencei tomēr var uz laiku pārtraukt, ja ir sasniegts noteikts daudzums, un to var aizstāt ar iepirkšanu pieteikumu izvērtēšanas kārtībā;
- (8) tā kā, lai izvairītos no nesaskaņām starp uzņēmējiem, kas pārdod valsts intervencei, un Kopienas fondu pienācīgas pārvaldīšanas interesēs vajadzētu noteikt minimālās prasības intervencei iepērkamā sausā vājpiena olbaltumvielu saturam; tā kā saturu vajadzētu noteikt, ievērojot pašreizējos tirdzniecības standartus un tā, lai tas nevar darboties kā kritērijs izslēgšanai no intervences;
- (9) tā kā, lai palīdzētu līdzsvarot piena tirgu un stabilizēt piena un piena produktu tirgus cenas, vajadzētu izstrādāt noteikumus par papildpasākumiem, lai palielinātu piena produktu pārdošanas iespēju; tā kā šiem pasākumiem vajadzētu ietvert atbalsta piešķiršanu dažu siera šķirņu privātai uzglabāšanai un atbalsta piešķiršanu dažu piena produktu laišanai tirgū, īpaši lietošanai un galamērķiem;
- (10) tā kā, lai stimulētu jaunus cilvēkus lietot pienu, vajadzētu pieņemt noteikumu, ka Kopeina daļēji sedz izdevumus, ko rada atbalsta piešķiršana piena piegādei skolēniem skolās;
- (11) tā kā, samazinot atbalstu tirgus piena nozarei, vajadzētu veikt piena ražotāju ienākumu atbalsta pasākumus; tā kā šie pasākumi varētu būt piena ražošanas piemaksas, kuru apjomam vajadzētu attīstīties paralēli pakāpeniskajam tirgus atbalsta samazinājumam; tā kā individuālo ienākumu atbalsta apjomu vajadzētu aprēķināt, pamatojoties uz attiecīgo ražotāju individuālajiem salīdzināmajiem daudzumiem; tā kā, lai nodrošinātu pienācīgu sistēmas piemērošanu, ievērojot Kopienas daudzpusējās saistības, un nolūkā kontrolēt budžetu, vajadzētu izstrādāt noteikumus par vispārējo ienākumu atbalsta saglabāšanu tādā dalībvalstu kopējo salīdzināmo daudzumu apjomā, ko piemēro, stājoties spēkā šai regulai;
- (12) tā kā piena ražošanas apstākļi un ražotāju ienākumu stāvoklis dažādos Kopienas ražošanas apgabalos ievērojami atšķiras; tā kā vienota Kopienas sistēma ar vienādiem piensaimniecības maksājumiem visiem ražotājiem būtu pārāk neelastīga, lai attiecīgi reaģētu uz strukturālām un dabiskām atšķirībām un no tām izrietošajām atšķirīgajām vajadzībām; tā kā tādēļ ir lietderīgi paredzēt elastīgu Kopienas papildu maksājumu sistēmu, kas dalībvalstīm jānosaka un jāizveido noteiktu vispārēju summu robežās un saskaņā ar dažiem kopējiem kritērijiem; tā kā vispārējās summas dalībvalstīm būtu jāsadala, pamatojoties uz viņu kopējo salīdzināmo piena daudzumu; tā kā kopējie kritēriji, *inter alia*, ir paredzēti, lai nepieļautu, ka papildu maksājumi rada diskriminējošas sekas, un lai pilnībā ņemtu vērā būtiskās Kopienas daudzpusējās saistības; tā kā jo īpaši svarīgi ir tas, ka dalībvalstīm jāizmanto savas diskrētās pilnvaras, tikai pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, lai pilnībā ievērotu vienādas attieksmes koncepciju un izvairītos no tirgus un konkurences izkropļojumiem; tā kā ir lietderīgi paredzēt papildu maksājumu veidus; tā kā šiem veidiem vajadzētu būt papildpiemaksām un platībatkarīgajiem maksājumiem;
- (13) tā kā papildpiemaksas vajadzētu piešķirt papildus tām piena ražošanas piemaksu summām, kas piešķirtas par tonnu pieejamā salīdzināmā daudzuma; tā kā jāierobežo arī kopējās atbalsta summas, kuras var piešķirt uz piemaksu daudzumu gadā;
- (14) tā kā papildu platībatkarīgos maksājumus vajadzētu piešķirt tikai par pastāvīgām ganībām, kuras negūst labumu no citiem Kopienas tirgus atbalsta pasākumiem; tā kā platībatkarīgos maksājumus vajadzētu piemērot, ievērojot pastāvīgo ganību reģionālos pamatapgabalus, kurus dalībvalstīm būtu jānosaka saskaņā ar vēsturiskiem atsaucēs datiem; tā kā maksimālajai platībatkarīgā maksājuma summai, kuru var piešķirt par hektāru, to skaitā papildu platībatkarīgos maksājumus, ko veic saskaņā ar liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju, vajadzētu būt salīdzināmai ar vidējo atbalstu par hektāru saskaņā ar atbalsta sistēmu dažu lauku ražotājiem;

- (15) tā kā, lai sasniegtu vēlamu ekonomisko ietekmi, tiešie maksājumi jāpiesūķir noteiktos termiņos;
- (16) tā kā ar Kopienas tiesību aktu vajadzētu aizliegt liellopu somatrofina lietošanu slaucamām govīm, Komisijai vajadzētu ieviest tādas sankcijas, kas ir analogas tām, kas paredzētas liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgās organizācijas gadījumā, ja izmanto kādas aizliegtas vielas liellopu gaļas ražošanā;
- (17) tā kā vienota Kopienas piena un piena produktu tirgus izveidošana ietver vienotas tirdzniecības sistēmas ieviešanu uz Kopienas ārējām robežām; tā kā tirdzniecības sistēmai, kas ietver ievadumtas nodokļus un eksporta kompensācijas, papildus intervences pasākumiem vajadzētu principā stabilizēt Kopienas tirgu; tā kā tirdzniecības sistēmai būtu jābalstās uz saistībām, kas pieņemtas saskaņā ar daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtu;
- (18) tā kā, lai uzraudzītu piena un piena produktu tirdzniecības apjomu ar trešām valstīm, vajadzētu izstrādāt noteikumus par dažu produktu importa un eksporta licenču sistēmu, kura ietver nodrošinājuma iesniegšanu, lai garantētu, ka tiek īstenoti darījumi, kuriem ir piešķirtas šādas licences;
- (19) tā kā, lai novērstu vai darbotos pretī tādām nelabvēlīgām sekām Kopienas tirgū, ko varētu radīt dažu lauksaimniecības produktu imports, par viena vai vairāku šādu produktu importu vajadzētu maksāt papildu ievadumtas nodokļus, ja ir izpildīti zināmi nosacījumi;
- (20) tā kā ir lietderīgi ar dažiem nosacījumiem piešķirt Komisijai pilnvaras atvērt un pārvaldīt tarifu kvotas, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līgumu, vai citiem Padomes aktiem; tā kā turklāt Komisijai vajadzētu būt analogām pilnvarām attiecībā uz atsevišķām trešo valstu atvērtajām tarifu kvotām;
- (21) tā kā noteikumiem par kompensāciju piešķiršanu eksportam uz trešām valstīm, pamatojoties uz starpību starp cenām Kopienā un pasaules tirgū, un uz ko attiecas PTO Lauksaimniecības nolīgums⁽¹⁾, vajadzētu sekmēt Kopienas līdzdalības nodrošināšanu starptautiskajā piena un piena produktu tirdzniecībā; tā kā vajadzētu ierobežot šo kompensāciju daudzumu un vērtību;
- (22) tā kā atbilstību vērtības ierobežojumiem vajadzētu nodrošināt laikā, kad nosaka kompensācijas, veicot maksājumu uzraudzību saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondu; tā kā uzraudzību var atvieglot ar obligātu kompensāciju iepriekšēju noteikšanu, vienlaikus dodot iespēju diferencētu kompensāciju gadījumā mainīt precizēto galamērķi ģeogrāfiskajā apgabalā, kurā piemēro vienotu kompensāciju likmi; tā kā galamērķa maiņas gadījumā vajadzētu maksāt faktiskajam galamērķim piemērojamo kompensāciju, kuras apmērs nepārsniegtu iepriekš noteiktajam galamērķim piemērojamo summu;
- (23) tā kā, lai nodrošinātu atbilstību daudzuma ierobežojumiem, jāievieš droša un efektīva uzraudzības sistēma; tā kā šajā nolūkā kompensācijas vajadzētu piešķirt, ja ir eksporta licence; tā kā kompensācijas vajadzētu piešķirt par summām, kas ir pieejamas, atkarībā no katra attiecīgā produkta konkrētās situācijas; tā kā izņēmumus no šīs normas vajadzētu atļaut tikai attiecībā uz tādiem pārstrādātiem produktiem, kuri nav uzskaitīti Līguma II pielikumā un kuriem nepiemēro apjoma ierobežojumus, un attiecībā uz pārtikas palīdzības pasākumiem, kas ir atbrīvoti no jebkuriem ierobežojumiem; tā kā ar kompensācijām eksportēto daudzumu uzraudzību tirdzniecības gados, kā minēts PTO Lauksaimniecības nolīgumā, vajadzētu veikt, pamatojoties uz katrā tirdzniecības gadā izsniegtajām eksporta licencēm;
- (24) tā kā papildus iepriekšminētajai sistēmai un tiktāl, cik tas nepieciešams tās pareizai darbībai, vajadzētu izstrādāt noteikumus par ieviešanas pārstrādei režīma reglamentēšanu vai, ja to prasa tirgus situācija, aizliegšanu;
- (25) tā kā ir lietderīgi paredzēt veicamos pasākumus, ja būtisks cenu pieaugums vai pazeminājums traucē vai draud traucēt Kopienas tirgu;

⁽¹⁾ OV L 336, 23.12.1994., 22. lpp.

- (26) tā kā muitas nodokļu sistēma rada iespēju iztikt bez citiem aizsardzības pasākumiem uz Kopienas ārējām robežām; tā kā iekšējais tirgus un nodokļu mehānisms tomēr ārkārtējos apstākļos var izrādīties nepilnīgs; tā kā, lai neatstātu Kopienas tirgu bez aizsardzības pret traucējumiem, kuri var rasties šādos gadījumos, Kopienai vajadzētu spēt bez kavēšanās veikt visus vajadzīgos pasākumus; tā kā šiem pasākumiem vajadzētu būt saskaņā ar saistībām, kas izriet no attiecīgiem PTO nolīgumiem;
- (27) tā kā brīvas aprites ierobežojumi, kas rodas, veicot pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu dzīvnieku slimību izplatīšanos, var radīt grūtības vienas vai vairāku dalībvalstu tirgū; tā kā vajadzētu izstrādāt noteikumus par tirgus atbalsta ārkārtas pasākumu ieviešanu, lai labotu šādu stāvokli;
- (28) tā kā konkrētu atbalstu piešķiršana varētu apdraudēt vienota tirgus izveidošanu; tā kā tādēļ piena un piena produktu tirgus kopīgajai organizācijai vajadzētu piemērot Līguma noteikumus, kas ļauj novērtēt dalībvalstu piešķirtos atbalstus un aizliegt tos, kuri nav atbilstīgi kopējam tirgum;
- (29) tā kā, attīstoties piena un piena produktu kopējam tirgum, dalībvalstīm un Komisijai būtu jāapgādā citai citu ar šīs regulas piemērošanai vajadzīgo informāciju;
- (30) tā kā, lai veicinātu ierosināto pasākumu īstenošanu, vajadzētu paredzēt kārtību ciešas sadarbības izveidošanai starp dalībvalstīm un Komisiju Pārvaldības komitejā;
- (31) tā kā izdevumus, ko dalībvalstīm rada saistības, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, vajadzētu segt Kopienai saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu;
- (32) tā kā piena un piena produktu tirgus kopīgajai organizācijai vajadzētu vienlaikus pienācīgi ņemt vērā Līguma 33. un 131. pantā izvirzītos mērķus;
- (33) tā kā piena un piena produktu tirgus kopīgā organizācijā, kas izklāstīta Padomes 1968. gada 27. jūnija Regulā (EEK) Nr. 804/68 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾, vairākas reizes ir izdarīti grozījumi; tā kā to skaits ir liels, tie ir sarežģīti un izklaidēti vairākos "Oficiālā Vēstneša" numuros, šos tekstus ir grūti izmantot un tajos trūkst skaidrības, kam vajadzētu būt visu tiesību aktu raksturīgai iezīmei; tā kā šajos apstākļos tos vajadzētu apvienot jaunā regulā un iepriekšminēto Regulu (EEK) Nr. 804/68 vajadzētu atcelt; tā kā būtiskas Padomes Regulu (EEK) Nr. 986/68⁽²⁾, (EEK) Nr. 987/68⁽³⁾, (EEK) Nr. 508/71, (EEK) Nr. 1422/78⁽⁴⁾, (EEK) Nr. 1723/81⁽⁵⁾, (EEK) Nr. 2990/82⁽⁶⁾, (EEK) Nr. 1842/83⁽⁷⁾, (EEK) Nr. 865/84⁽⁸⁾ un (EEK) Nr. 777/87⁽⁹⁾ noteikumi ir iekļauti šajā regulā, un tie tādēļ būtu jāatceļ;
- (34) tā kā pāreja no Regulas (EEK) Nr. 804/68 noteikumiem uz šīs regulas noteikumiem var radīt grūtības, ko šī regula neiztirzā; tā kā, lai varētu rīkoties šādas iespējamības gadījumā, Komisijai būtu jāparedz nepieciešamie pagaidu pasākumi; tā kā Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarotai risināt īpašas praktiskas problēmas,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.⁽²⁾ OV L 148, 27.6.1968., 13. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1587/96 (OV L 206, 16.8.1996., 21. lpp.).⁽³⁾ OV L 169, 18.7.1968., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1802/95 (OV L 174, 26.7.1995., 31. lpp.).⁽⁴⁾ OV L 169, 18.7.1968., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1435/90 (OV L 138, 31.5.1990., 8. lpp.).⁽⁵⁾ OV L 58, 11.3.1971., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 171, 28.6.1978., 14. lpp.⁽⁷⁾ OV L 172, 30.6.1981., 14. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 863/84 (OV L 90, 1.4.1984., 23. lpp.).⁽⁸⁾ OV L 314, 10.11.1982., 26. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2442/96 (OV L 333, 21.12.1996., 1. lpp.).⁽⁹⁾ OV L 183, 7.7.1983., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1958/97 (OV L 277, 10.10.1997., 1. lpp.).

1. pants

Piena un piena produktu tirgus kopīgā organizācija attiecas uz šādiem produktiem:

KN kods	Produktu apraksts
a) 0401	Piens un krējums, kas nav iebiezināts, nesatur cukura vai citu saldinātāju piedevu
b) 0402	Piens un krējums, kas ir iebiezināts vai satur cukura vai citu saldinātāju piedevu
c) 0403 10 11 līdz 39 0403 90 11līdz 69	Paniņas, raudzēts piens un krējums, jogurts, kefīrs vai cits fermentēts vai skābēts piens un krējums, kas vai nu ir, vai nav iebiezināts, vai satur cukura vai cita saldinātāja piedevu, nav aromatizēts un nesatur augļu, riekstu vai kakao piedevu
d) 0404	Sūkalas, kas vai nu ir, vai nav iebiezinātas, vai satur cukura vai cita saldinātāja piedevu; produkti, kas sastāv no dabīgām piena sastāvdaļām, kuras vai nu satur, vai nesatur cukura vai cita saldinātāja piedevu, un kas nav norādīti vai iekļauti kaut kur citur
e) ex 0405	Sviests un citi tauki un eļļas, kas iegūti no piena; piena produktu pastas, kuru tauku saturs ir lielāks par 75 %, bet mazāks par 80 %
f) 0406	Siers un mājas siers
g) 1702 19 00	Laktoze un laktozes sīrups, kas nesatur aromātvielu vai krāsvielu piedevu, kurā ir vairāk nekā 99 % laktozes pēc masas, kas izteikta kā bezūdens laktoze, aprēķināta uz sausu
h) 2106 90 51	Aromatizēts vai iekrāsots laktozes sīrups
i) ex 2309	Tādi preparāti, ko lieto dzīvnieku barošanai: — - preparāti un barība, kas satur produktus, kuriem piemēro šo regulu tieši, vai pamatojoties uz Padomes Regulu (EEK) Nr. 2730/75 ⁽¹⁾ , izņemot preparātus un barību, kurai piemēro Padomes Regulu (EEK) Nr. 1766/92 ⁽²⁾

⁽¹⁾ OV L 281, 1.11.1975., 20. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2931/95 (OV L 307, 20.12.1995., 10. lpp.).

⁽²⁾ OV L 181, 1.7.1992., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 923/96 (OV L 126, 24.5.1996., 37. lpp.).

I SADAĻA
IEKŠĒJAIS TIRGUS

I NODAĻA

Cenas

2. pants

Piena gads visiem produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā, sākas 1. jūlijā un beidzas nākamā gada 30. jūnijā.

3. pants

1. Kopienā mērķa cenu pienotavai piegādātam pienam, kas satur 3,7 % tauku, un kas ir izteikta eiro uz 100 kg, nosaka:

- 30,98 laika posmam no 2000. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- 29,23 laika posmam no 2005. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam,
- 27,47 laika posmam no 2006. gada 1. jūlija līdz 2007. gada 30. jūnijam,
- 25,72, sākot ar 2007. gada jūliju.

Par mērķa cenu uzskata to cenu, kuru cenšas iegūt par visu ražotāju pārdoto pienu Kopienas tirgū vai ārējos tirgos.

2. Padome, lemjot saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā izklāstīto procedūru, var mainīt mērķa cenu.

4. pants

1. Kopienā intervences cenas, kas izteiktas eiro uz 100 kg, nosaka:

a) sviestam:

- 328,20 laika posmam no 2000. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- 311,79 laika posmam no 2005. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam,

— 295,38 laika posmam no 2006. gada 1. jūlija līdz 2007. gada 30. jūnijam,

— 278,97, sākot ar 2007. gada 1. jūliju;

b) sausajam vājpienam:

- 205,52 laika posmam no 2000. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- 195,24 laika posmam no 2005. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam,
- 184,97 laika posmam no 2006. gada 1. jūlija līdz 2007. gada 30. jūnijam,
- 174,69, sākot ar 2007. gada 1. jūliju.

2. Padome, lemjot saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā izklāstīto procedūru, var mainīt intervences cenas.

5. pants

Cenu sistēma ir izveidota, neskarot papildmaksājumu shēmas īstenošanu.

II NODAĻA

Intervences sistēma

6. pants

1. Ja sviesta tirgus cenas vienā vai vairākās dalībvalstīs ir zemākas par 92 % no atsaucē laikposma intervences cenas, intervences aģentūrām attiecīgajās dalībvalstīs iepirkšana jāizdara atklāta konkursa kārtībā, pamatojoties uz specifikācijām, kas vēl jānosaka.

Komisijas noteiktā iepirkuma cena ir vismaz 90 % no intervences cenas.

Ja tirgus cenas attiecīgajā(s) dalībvalstī(s) ir vienādas vai lielākas par 92 % no atsaucis laikposma intervences cenas, iepirkšanu konkursa kārtībā pārtrauc.

2. Saskaņā ar 1. punktu, intervences aģentūras var iepirkt tikai tādu sviestu, kas ražots tieši un vienīgi no pasterizēta krējuma apstiprinātā uzņēmumā Kopienā, un

a) atbilst šādām prasībām:

- minimālais piena tauku saturs ir 82 % svara un maksimālais mitruma saturs ir 16 % svara,
- vecums iepirkšanas brīdī nepārsniedz maksimumu, kas vēl jānosaka,
- nosacījumiem, kas vēl jānosaka attiecībā uz minimālo daudzumu un iesaiņojumu;

b) atbilst zināmām prasībām, kas jānosaka jo īpaši attiecībā uz:

- saglabāšanu; intervences aģentūras var noteikt papildprasības,
- brīvo taukskābju saturu,
- peroksīda skaitli,
- mikrobioloģiskajiem standartiem,
- organoleptiskajām īpašībām (izskats, struktūra, garša un smarža).

Valsts kvalitātes kategorijas, kas vēl jānosaka, var norādīt uz tāda sviesta iepakojuma, kurš atbilst valsts kvalitātes prasībām.

Intervences aģentūra sedz vienotas likmes transporta izmaksas, saskaņā ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka, ja sviests ir piegādāts saldētavai, kas no vietas, kur sviests tika uzglabāts, atrodas lielākā attālumā, nekā attālums, kas vēl jānosaka.

3. Atbalstu privātai uzglabāšanai piešķir par:

- krējumu,
- nesālītu sviestu, kas ražots no krējuma vai piena apstiprinātā Kopienas uzņēmumā un kurā piena tauku minimālais saturs ir 82 % un maksimālais mitruma saturs ir 16 %,

- sālītu sviestu, kas ražots no krējuma vai piena apstiprinātā Kopienas uzņēmumā un kura piena tauku minimālais saturs ir 80 %, maksimālais mitruma saturs ir 16 % un maksimālais sāls saturs ir 2 %.

Sviestu klasificē atbilstoši noteiktajām valsts kvalitātes kategorijām un atbilstīgi marķē.

Atbalstu nosaka, ievērojot uzglabāšanas izmaksas un iespējamās svaigā sviesta un rezervju sviesta cenu tendences. Ja, izvedot sviestu no noliktavas, tirgū notikušas negatīvas izmaiņas, kas nebija paredzamas glabāšanas sākumā, atbalstu var palielināt.

Par privātās uzglabāšanas atbalstu sastāda glabāšanas līgumu, ko noslēdz saskaņā ar tās dalībvalsts intervences aģentūras izstrādātiem noteikumiem, kuras teritorijā uzglabā krējumu vai sviestu, kas atbilst atbalsta piešķiršanas kritērijiem.

Ja tirgus situācija to prasa, Komisija var pieņemt lēmumu no jauna laist tirgū daļu vai visu krējumu vai sviestu, uz ko attiecas privātās glabāšanas līgumi.

4. Intervences aģentūru iepirkto sviestu pārdod par minimālo cenu un saskaņā ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka, lai izvairītos no tirgus līdzsvara izjaukšanas un nodrošinātu pircējiem vienādu attieksmi un piekļušanu pārdodamajam sviestam. Ja izpārdodamais sviests ir paredzēts eksportam, var izstrādāt īpašus nosacījumus, lai nodrošinātu, ka produktu nenovirza no galamērķa, un lai ievērotu šādu izpārdošanu specifiskās prasības.

Attiecībā uz valsts noliktavās uzglabāto sviestu, ko piena gada laikā nevar pārdot saskaņā ar parastajiem nosacījumiem, var veikt īpašus pasākumus. Ja tas ir attaisnojami, var veikt arī īpašus pasākumus, lai saglabātu to produktu pārdošanas iespējas, kuriem piešķirts atbalsts, kā minēts 3. punktā.

5. Intervences pasākumus piemēro tā, lai:

- saglabātu sviesta konkurētspēju tirgū,
- nodrošinātu, cik vien iespējams, sviesta sākotnējo kvalitāti,

— nodrošinātu, cik vien iespējams, racionālu uzglabāšanu.

6. Šajā pantā:

— “piens” nozīmē govju pienu, kas ražots Kopienā,

— “krējums” nozīmē krējumu, kas iegūts tieši un tikai no piena.

7. pants

1. Katras dalībvalsts izraudzītā intervences aģentūra, saskaņā ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka, par intervences cenu iepērk visaugstākās kvalitātes sauso vājpienu, kas ir ražots ar izsmidzināšanas metodi un iegūts apstiprinātā uzņēmumā Kopienā, tieši un vienīgi no vājpiena, ko tai piedāvā laika posmā no 1. marta līdz 31. augustam un kas:

— atbilst minimālajam olbaltumvielu saturam 35,6 % beztauku sausnā,

— atbilst saglabāšanas prasībām, kas vēl jānosaka,

— atbilst nosacījumiem, kas vēl jānosaka, attiecībā uz minimālo daudzumu un iesaiņojumu.

Tomēr intervences aģentūras iepērk arī sauso vājpienu, kura olbaltumvielu saturs beztauku sausnā ir vismaz 31,4 % un mazāks par 35,6 %, ar noteikumu, ka pārējie pirmajā daļā izklāstītie noteikumi ir izpildīti. Tādā gadījumā iepirkuma cena ir vienāda ar intervences cenu, kura samazināta par 1,75 % par katru procenta punktu, par kuru olbaltumvielu saturs ir mazāks par 35,6 %.

Intervences cena ir tā, kas ir spēkā sausā vājpiena ražošanas dienā un to piemēro sausajam vājpienam, ko piegādā intervences aģentūras izraudzītajai noliktavai. Vienotas likmes transporta izmaksas, saskaņā ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka, sedz intervences aģentūra, ja sausais vājpiens ir piegādāts noliktavai, kas atrodas lielākā attālumā nekā noteiktais attālums no vietas, kur sausais vājpiens tika glabāts.

Sauso vājpienu var glabāt tikai tajās noliktavās, kas atbilst nosacījumiem, kuri vēl jāpieņem.

2. Komisija var pārtraukt 1. punktā paredzēto sausā vājpiena iepirkšanu, tiklīdz intervencei piedāvātie daudzumi laika posmā starp katra gada 1. martu un 31. augustu pārsniedz 109 000 tonnas.

Tādā gadījumā intervences aģentūras var veikt iepirkšanu saskaņā ar atklātu pastāvīgo konkursu, pamatojoties uz instrukcijām, kas vēl jānosaka.

3. Privātās uzglabāšanas atbalstu par augstākās kvalitātes sauso vājpienu, kas iegūts apstiprinātā uzņēmumā Kopienā tieši un vienīgi no vājpiena, var piešķirt, jo īpaši, ja produktu cenu un rezervju tendences norāda uz nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, no kuras var izvairīties vai kuru var samazināt ar sezonālo uzglabāšanu. Lai varētu pretendēt uz atbalstu, sausajam vājpienam jāatbilst nosacījumiem, kas vēl jānosaka.

Atbalstu nosaka, ievērojot uzglabāšanas izmaksas un iespējamās sausā vājpiena cenu tendences.

Lai saņemtu privātās uzglabāšanas atbalstu, intervences aģentūrai, kuras teritorijā glabā sauso vājpienu, kas atbilst atbalsta saņemšanas kritērijiem, saskaņā ar noteikumiem, kuri vēl jānosaka, jāstāda glabāšanas līgums. Ja tirgus situācija prasa, Komisija var nolemt laist no jauna tirgū daļu vai visu sauso vājpienu, par kuru noslēgti privātās glabāšanas līgumi.

4. Intervences aģentūras iepirkto sauso vājpienu pārdod par minimālo cenu un saskaņā ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka tā, lai izvairītos no tirgus līdzsvara izjaukšanas un lai nodrošinātu pircējiem vienādu attieksmi un piekļuvi pārdodamajam sausajam vājpienam.

Ja izpārdodamais sausais vājpiens ir paredzēts eksportam, var izstrādāt īpašus nosacījumus, lai nodrošinātu, ka produkts nenovirzās no galamērķa, un lai ievērotu šādu izpārdošanu specifiskās prasības.

Var veikt īpašus pasākumus attiecībā uz to valsts noliktavās glabāto sauso vājpienu, kuru nevar pārdot piena gada laikā saskaņā ar parastajiem nosacījumiem.

5. Šajā pantā “vājpiens” ir iegūts tieši un vienīgi no govju piena, kurš ražots Kopienā.

8. pants

1. Atbalstu privātai uzglabāšanai saskaņā ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka, piešķir par šādiem produktiem:

- a) *Grana Padano* siers, vismaz deviņus mēnešu vecs;
- b) *Parmigiano Reggiano* siers, vismaz 15 mēnešu vecs;
- c) *Provolone* siers, vismaz trīs mēnešu vecs,

ja šie sieri atbilst noteiktiem standartiem.

2. Privātās uzglabāšanas atbalsta apjomu nosaka, ņemot vērā uzglabāšanas izmaksas un iespējamo tirgus cenu tendenci.

3. Intervences aģentūra, ko izraudzījusies dalībvalsts, kurā ražo minētos sierus, kas ir tik kvalitatīvi, ka uz tiem var norādīt cilmes vietas nosaukumu, īsteno pasākumus, kas veikti, ievērojot 1. punktu.

Par privātās uzglabāšanas atbalstu jānoslēdz glabāšanas līgums ar intervences aģentūru. Līgumu sastāda saskaņā ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka.

Ja to prasa tirgus situācija, Komisija var pieņemt lēmumu, ka intervences aģentūra daļu vai visu uzglabāto sieru laidīs tirgū no jauna.

9. pants

1. Privātās uzglabāšanas atbalstu var piešķirt ilgi glabājamiem sieriem, kuri ražoti no aitas un/vai kazas piena un kurus nogatavina vismaz sešus mēnešus, ja šo sieru cenu un rezervju tendences uzrāda nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, no kuras var izvairīties vai kuru var samazināt ar sezonālo uzglabāšanu.

2. Atbalsta summu nosaka, ņemot vērā uzglabāšanas izmaksas un līdzsvaru, kas jāsauglabā starp sieriem, par kuriem ir piešķirts atbalsts, un citiem tirgū nonākušajiem sieriem.

3. Ja to prasa Kopienas tirgus situācija, Komisija var pieņemt lēmumu laist no jauna tirgū daļu vai visu sieru, uz ko attiecas privātās glabāšanas līgumi.

4. Ja laikā, kad beidzas glabāšanas līgums, noliktavās esošo sieru tirgus cenas ir augstākas par cenām, kas dominēja, kad tika parakstīts līgums, var pieņemt lēmumu attiecīgi koriģēt atbalsta summu.

10. pants

Saskaņā ar 42. pantā izklāstīto procedūru pieņem:

- a) sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai un jo īpaši sviesta tirgus cenu noteikšanai;
- b) šajā nodaļā minētās privātās uzglabāšanas atbalsta summas;
- c) citus lēmumus un pasākumus, kurus var veikt Komisija saskaņā ar šo nodaļu.

III NODAĻA

Tirdzniecības pasākumi

11. pants

1. Atbalstu piešķir par vājpienu un sauso vājpienu, ko paredzēts izmantot lopbarībā, ja šie produkti atbilst zināmiem standartiem.

Šajā pantā paniņas un sausās paniņas uzskata par vājpienu vai sauso vājpienu.

2. Atbalsta summas nosaka, ņemot vērā šādus faktorus:

- sausā vājpiena intervences cenu,
- piedāvājuma attīstību attiecībā uz vājpienu un sauso vājpienu un tā izmantošanas pieaugumu lopbarībai,
- teļu cenu tendences,
- konkurējošo olbaltumvielu tirgus cenu tendences salīdzinājumā ar sausā vājpiena cenu tendencēm.

12. pants

1. Ievērojot nosacījumus, kas noteikti saskaņā ar 2. punktu, atbalstu piešķir par Kopienā ražotu vājpienu, kas pārstrādāts kazeinā vai kazeinātos, ja šāds piens un no tā ražots kazeīns vai kazeināts atbilst zināmiem standartiem.

2. Atbalsts var mainīties atbilstīgi tam, vai vājpiens ir pārstrādāts kazeinā vai kazeinātos, un atbilstīgi šo produktu kvalitātei.

Atbalstu nosaka, ņemot vērā šādus faktorus:

- sausā vājpiena intervences cenu vai pirmās šķiras sausā vājpiena, kas iegūts izsmidzināšanas procesā, tirgus cenu, ja šī cena pārsniedz intervences cenu,
- kazeīna un kazeinātu tirgus cenas Kopienas un pasaules tirgos.

13. pants

1. Ja rodas vai varētu rasties piena produktu pārpalikumi, Komisija var nolemt piešķirt atbalstu, lai dotu iespēju iegādāties krējumu, sviestu vai augsta tauku satura sviestu par pazeminātām cenām:

- a) bezpeļņas institūcijām un organizācijām;
- b) dalībvalstu bruņotajiem spēkiem un tiem pielīdzinātām vienībām;
- c) mīklas izstrādājumu un saldējuma ražotājiem;
- d) citu pārtikas produktu ražotājiem, kas vēl jānosaka;
- e) tiešam augsta tauku satura sviesta patēriņam.

14. pants

1. Kopienas atbalstu piešķir, lai piegādātu skolēniem mācību iestādēs konkrētus pārstrādātus piena produktus, kas atbilst kombinētās nomenklatūras kodiem 0401, 0403, 0404 90 un 0406 vai kombinētās nomenklatūras kodam 2202 90.

2. Papildus Kopienas atbalstam dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu to produktu piegādēm skolēniem mācību iestādēs, kas norādīti 1. punktā.

3. Pilnpiena gadījumā Kopienas atbalsts ir 95 % no piena mērķa cenas. Citu piena produktu gadījumā atbalsta summas nosaka, ievērojot attiecīgo produktu piena sastāvdaļas.

4. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir par maksimālo daudzumu 0,25 litri piena ekvivalenta uz skolēnu dienā.

15. pants

Saskaņā ar 42. pantā izklāstīto procedūru pieņem turpmāko:

- a) sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai un jo īpaši nosacījumus, saskaņā ar kuriem var piešķirt tur minēto atbalstu;
- b) šajā nodaļā minēto atbalstu summas;
- c) produktu sarakstus, kas minēti 13. panta d) apakšpunktā un 14. panta 1. punktā;
- d) citus lēmumus un pasākumus, kurus Komisija var pieņemt saskaņā ar šo nodaļu.

IV NODAĻA

Tiešie maksājumi

16. pants

1. Ražotāji ir tiesīgi pretendēt uz piena ražošanas piemaksu. To piešķir uz kalendāra gadu, uz saimniecību un par tā individuālā salīdzināmā daudzuma tonnu, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem un kas ir pieejams saimniecībā.

2. Piemaksas summu par tā individuālā salīdzināmā daudzuma tonnu, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem, nosaka:

- EUR 5,75 2005. kalendārajam gadam,
- EUR 11,49 2006. kalendārajam gadam,
- EUR 17,24 2007. kalendārajam gadam un nākamajiem kalendārajiem gadiem.

3. Individuālais salīdzināmais daudzums, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem, ir vienāds ar tā piena individuālo salīdzināmo daudzumu, kas pieejams saimniecībā attiecīgā kalendārā gada 31. martā, neskarot samazinājumus, kas rodas, piemērojot 2. apakšpunktu. Individuālos salīdzināmos daudzumus, kas ir īslaicīgi pārnesti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 6. pantu attiecīgā kalendārā gada 31. martā, uzskata par pieejamiem saņēmēja saimniecībā attiecīgajā kalendārā gadā.

Ja kalendārā gada 31. martā visu dalībvalsts individuālo salīdzināmo daudzumu summa pārsniedz šīs dalībvalsts attiecīgo kopējo daudzumu summu, kas noteikta Regulas (EEK) Nr. 3950/92 3. panta 2. punktā 12 mēnešu laikposmam 1999./2000. gadā, attiecīgā dalībvalsts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, veic nepieciešamos pasākumus, lai savā teritorijā atbilstīgi samazinātu kopējo individuālo salīdzināmo daudzumu apjomu, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem attiecīgajā kalendārā gadā.

4. Šajā nodaļā izmanto "ražotāja" un "saimniecības" definīcijas, kas noteiktas Regulas (EEK) Nr. 3950/92 9. pantā.

17. pants

1. Dalībvalstis ik gadu veic papildu maksājumus ražotājiem savā teritorijā, kas ir vienlīdzīgi I pielikumā noteiktajiem kopējiem daudzumiem. Šādus maksājumus veic saskaņā ar objektīviem kritērijiem, jo īpaši ietverot attiecīgās ražošanas struktūru un apstākļus, un tādā veidā, lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret ražotājiem un izvairītos no tirgus un konkurences traucējumiem. Turklāt šādi maksājumi nav saistīti ar tirgus cenu svārstībām.

2. Papildu maksājumus var veikt papildu piemaksu (18. pants) un/vai platībatkarīgo maksājumu (19. pants) veidā.

18. pants

1. Papildu piemaksas var piešķirt tikai kā papildu summu piemaksas summai, kā noteikts 16. panta 2. punktā.

2. Kopējā piena ražošanas piemaksas un papildu piemaksas summa, kuru var piešķirt piemaksas summai par individuālā salīdzināmā daudzuma tonnu, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem, nepārsniedz:

— EUR 13,9 uz tonnu 2005. kalendārājam gadam,

— EUR 27,8 uz tonnu 2006. kalendārājam gadam,

— EUR 41,7 uz tonnu 2007. kalendārājam gadam un nākamajiem kalendārājiem gadiem.

19. pants

1. Platībatkarīgos maksājumus piešķir uz pastāvīgo ganību hektāru:

a) kas ir pieejams ražotājam attiecīgajā kalendārā gadā;

b) ko neizmanto, lai izpildītu īpašas prasības par lopu blīvumu, kas minētas Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju 15. panta 3. punktā (!);

c) attiecībā uz kuru tajā pašā gadā nav pieprasīti maksājumi saskaņā ar atbalsta sistēmu, kas noteikta dažādu lauku ražotājiem, saskaņā ar atbalsta sistēmu sausajai lopbarībai un saskaņā ar Kopienas atbalsta shēmām citām pastāvīgām vai dārzkopības kultūrām.

Reģiona pastāvīgo ganību platība, par kuru var piešķirt platībatkarīgos maksājumus, nepārsniedz attiecīgo reģionālo pamatapgabalu.

2. Reģionālo pamatapgabalu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 17. pantu nosaka dalībvalstis.

3. Maksimālais platībatkarīgais maksājums uz hektāru, ko var piešķirt, ieskaitot platībatkarīgos maksājumus atbilstīgi Regula (EK) Nr. 1254/1999 17. pantam, nepārsniedz EUR 350 2005. kalendārājam gadam un turpmākajiem kalendārājiem gadiem.

20. pants

1. Dalībvalstis līdz 2005. gada 1. janvārim iesniedz Komisijai sīku informāciju par attiecīgās valsts kārtību, kas attiecas uz papildu maksājumu piešķiršanu. Jebkuras izmaiņas šajā kārtībā dara zināmas Komisijai ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc pieņemšanas.

2. Dalībvalstis līdz 2007. gada 1. aprīlim iesniedz Komisijai sīkas atskaites par 17. līdz 19. panta ieviešanu.

(!) OV L 90, 1.4.1984., 25. lpp.

Komisija līdz 2008. gada 1. janvārim izvērtē 17. līdz 19. panta ieviešanu un izskata Kopienas fondu sadalījumu starp dalībvalstīm, kā paredzēts I pielikumā. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus.

21. pants

Tiešus maksājumus saskaņā ar šo nodaļu veic pēc tiesību pretendēt uz maksājumiem pārbaudes, sākot ar attiecīgā kalendārā gada 16. oktobri, un, izņemot attiecīgi pamatotus īpašus gadījumus, ne vēlāk kā nākamā gada 30. jūnijā.

22. pants

Šajā nodaļā izklāstīto tiešo maksājumu summas var mainīt, ievērojot ražošanas, ražības un tirgus attīstību, saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā noteikto procedūru.

23. pants

Ja ar Kopienas tiesību aktu vai pamatojoties uz to, liellopu somatrofīna lietošana piena govīm nav atļauta, vai šīs vielas pieejamība fermās ir reglamentēta citādi, Komisija saskaņā ar 42. pantā izklāstīto procedūru paredz pasākumus, kas ir analogi Regulas (EK) Nr. 1254/1999 23. pantā paredzētajiem pasākumiem.

24. pants

Komisija saskaņā ar 42. pantā izklāstīto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai.

25. pants

Izdevumus, kas radušies no šajā nodaļā paredzēto tiešo maksājumu piešķiršanas, uzskata par tādiem, kas attiecas uz intervences pasākumiem Regulas (EK) Nr. 1254/1999 2. panta 2. punkta nozīmē.

II SADAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

26. pants

1. Importējot Kopienā jebkuru no 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, uzrāda importa licenci. Eksportējot no Kopienas jebkuru no šādiem produktiem, var prasīt eksporta licences uzrādīšanu.

2. Dalībvalstis izdod licences jebkuram pretendētājam, neatkarīgi no viņa reģistrācijas vietas Kopienā un neierobežojot pasākumus, kas veikti 29., 30. un 31. panta piemērošanai.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādas licences izdod, ja iesniedz nodrošinājumu, kas garantē, ka produkti tiek importēti vai eksportēti licences derīguma termiņā; izņemot *force majeure* gadījumos, konfiscē visu vai daļu no nodrošinājuma, ja šajā termiņā imports vai eksports nav veikts, vai ir veikts tikai daļēji.

3. Komisija saskaņā ar 42. pantā izklāstīto procedūru pieņem turpmāko:

a) to produktu sarakstu, kuriem nepieciešamas eksporta licences;

b) licenču derīguma termiņu;

c) citus sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai.

27. pants

Ja vien šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

28. pants

1. Lai pasargātu Kopienas tirgu vai neitralizētu nelabvēlīgas sekas, kas var rasties no dažu 1. pantā uzskaitīto produktu importa, papildu ievadomuitas nodokļa maksājumus attiecina uz vienu vai vairākiem šādiem produktiem, ko importē ar 27. pantā minēto nodokļu likmi, ja tiek izpildīti nosacījumi, kas uzskaitīti Lauksaimniecības nolīguma 5. pantā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 300. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, ja nepastāv iespēja, ka imports varētu traucēt Kopienas tirgu, vai ja sekas varētu būt neproporcionālas paredzētajam mērķim.

2. Sliedzņa cenas, zemāk par kurām var uzlikt papildnodokli, ir tās, kuras Kopiena ir darījusi zināmas Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliedzņa apjomus, kas jāpārsniedz, lai uzliktu papildu ievadmuitas nodokli, konkrēti nosaka, pamatojoties uz importu Kopienā trijos iepriekšējos gados pirms gada, kurā radušās vai iespējams, radīsies 1. punktā minētās nelabvēlīgās sekas.

3. Importa cenas, kuras jāņem vērā, uzliekot papildu ievadmuitas nodokļus, nosaka, pamatojoties uz attiecīgās nosūtāmās preces *cif* importa cenu.

Lai to panāktu, *cif* importa cenas salīdzina ar produkta reprezentatīvo cenu pasaules tirgū vai šā produkta cenu Kopienas importa tirgū.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi precizē:

- a) produktus, kuriem saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu piemēro papildu ievadmuitas nodokļus;
- b) citus kritērijus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.

29. pants

1. Pirmajā pantā uzskaitīto produktu tarifu kvotas, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, vai no jebkura cita Padomes akta, atver un pārvalda saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru.

2. Kvotas var pārvaldīt, piemērojot vienu no šādām metodēm vai to kombināciju:

- metode, kas pamatojas uz hronoloģisku pieteikumu iesniegšanas kārtību (izmantojot principu "kas pirmais brauc, tas pirmais maļ"),

- proporcionālas sadales metode pēc daudzumiem, ko pieprasa, kad iesniedz pieteikumus (lietojot "vienlaicīgas izskatīšanas" metodi),

- metode, kas pamatojas uz tradicionālo tirdzniecības modeļu ievērošanu (lietojot metodi "tradicionālie importētāji/jaunpienācēji").

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tās nepieļauj nekādu attiecīgo uzņēmēju diskrimināciju.

3. Pieņemtā pārvaldīšanas metode atbilstošos gadījumos piešķir pienācīgu nozīmi Kopienas tirgus apgādes prasībām un vajadzībai nodrošināt tirgus līdzsvaru, tomēr vienlaikus iespējams piemērot arī metodes, kuras varēja lietot pagātnē attiecībā uz kvotām, kas atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā noslēgtajiem nolīgumiem.

4. Sīki izstrādāti noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz gadā atveramās kvotas, kuras vajadzības gadījumā piemēroti sadala pa visu gadu, nosaka piemērojamo pārvaldīšanas metodi un attiecīgos gadījumos ietver noteikumus attiecībā uz:

- a) garantijām, kas attiecas uz produkta veidu, izcelšanās vietu un izcelsmi;
- b) tā dokumenta atzīšanu, ko lieto a) apakšpunktā minēto garantiju pārbaudei;
- c) nosacījumiem, saskaņā ar kuriem izdod importa licences, un to derīguma termiņu.

30. pants

1. Ja nolīgums, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 300. pantu, paredz pilnīgu vai daļēju to tarifa kvotu pārvaldīšanu, kuras atvērusi trešā valsts 1. pantā minētajiem produktiem, piemērojamo pārvaldīšanas metodi un sīki izstrādātus noteikumus, kas attiecas uz šo metodi, pieņem saskaņā ar 42. pantā paredzēto procedūru.

2. Kvotas var pārvaldīt, lietojot vienu no šādām metodēm vai to kombināciju:

- kārtība, kādā iesniegti pieteikumi (pēc principa “kas pirmais brauc, tas pirmais maļ”),
- piešķiršana proporcionāli daudzumiem, ko pieprasa, kad iesniedz pieteikumus (“vienlaicīgas izskatīšanas” metode),
- tradicionālās tirdzniecības plūsmas (metode “tradicionālie importētāji/jaunpienācēji”).

Var paredzēt citas piemērotas metodes, jo īpaši tādas, kas garantē pilnīgu to iespēju izmantošanu, kas pieejamas saskaņā ar attiecīgo kvotu.

Jāizvairās no jebkādas attiecīgo uzņēmēju diskriminācijas.

31. pants

1. Tiktāl, cik tas nepieciešams, lai sekmētu 1. pantā uzskaitīto produktu eksportu bez tālākās pārstrādes vai II pielikumā uzskaitīto preču veidā, ja tie ir 1. panta a), b), c), d), e) un g) apakšpunktā uzskaitītie produkti, pamatojoties uz šo produktu pasaules tirgus cenām un robežās, kas izriet no nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, starpību starp minētajām cenām un cenām Kopienā var segt ar eksporta kompensācijām.

Eksporta kompensācijas 1. pantā uzskaitītajiem produktiem II pielikumā uzskaitīto preču veidā nevar būt lielākas par tām, ko piemēro šādiem produktiem, kas eksportēti bez tālākas pārstrādes.

2. Metode, ko jāpieņem to daudzumu piešķiršanai, kurus var eksportēt, saņemot kompensāciju, ir metode, kura:

- a) ir vispiemērotākā produkta iedabai un attiecīgā tirgus stāvoklim, ļauj visefektīvāk izmantot pieejamos resursus, ņemot vērā Kopienas eksportu efektivitāti un struktūru, tomēr neradot atšķirīgu attieksmi pret lieliem un maziem uzņēmējiem;

b) ir uzņēmējiem administratīvi vismazāk apgrūtināša, ievērojot pārvaldības prasības;

c) novērš jebkuru attiecīgo uzņēmēju diskrimināciju.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā.

Tās var mainīties atkarībā no galamērķa, ja tas ir vajadzīgs pasaules tirgus stāvokļa vai dažu tirgu specifisko prasību dēļ.

Kompensācijas nosaka Komisija saskaņā ar 42. pantā izklāstīto procedūru.

Kompensācijas var noteikt:

a) ik pēc noteikta laika posma;

b) konkursa kārtībā produktiem, kuriem šī procedūra pagātnē ir bijusi paredzēta.

To produktu sarakstu, par kuriem piešķir eksporta kompensācijas, un šādu kompensāciju summu nosaka vismaz reizi četrās nedēļās, izņemot gadījumus, ja tas noteikts ar konkursu. Tomēr kompensācijas summa var palikt nemainīga vairāk nekā četras nedēļas un Komisija vajadzības gadījumā var to attiecīgajā periodā korigēt pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes. Tomēr produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un eksportēti kā preces, kuras uzskaitītas II pielikumā, kompensāciju var precizēt saskaņā ar citu grafiku, kas noteikts saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 3448/93⁽¹⁾ 16. pantā minēto procedūru.

4. Nosakot kompensācijas produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un eksportēti bez tālākas pārstrādes, ņem vērā:

a) pašreizējo stāvokli un nākotnes tendences attiecībā uz:

— piena un piena produktu cenām un pieejamību Kopienas tirgū,

— piena un piena produktu cenām pasaules tirgū;

⁽¹⁾ OV L 78, 20.3.1987., 10. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1634/91 (OV L 150, 15.6.1991., 26. lpp.).

b) vislabvēlīgākās tirdzniecības izmaksas un transporta izmaksas no Kopienas tirgiem līdz Kopienas ostām vai citām eksporta vietām kopā ar izmaksām par nosūtīšanu līdz galamērķa valstīm; pieprasījumu Kopienas tirgū;

c) piena un piena produktu tirgu kopīgās organizācijas mērķus, kuri nodrošina šo tirgu līdzsvarotu stāvokli un dabisku attīstību attiecībā uz cenām un tirdzniecību;

d) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu;

e) nepieciešamību izvairīties no traucējumiem Kopienas tirgū;

f) piedāvātā eksporta ekonomiskos aspektus.

Jo īpaši ņem vērā arī vajadzību nodibināt līdzsvaru starp Kopienas lauksaimniecības pamatproduktu izmantošanu eksportam pārstrādātu produktu veidā uz trešām valstīm un tādu produktu izmantošanu no šīm valstīm, kas ievesti pārstrādei.

5. Produktiem, kas minēti 1. pantā un eksportēti kā tādi:

a) cenas, kas minētas 1. punktā, Kopienā nosaka, ievērojot dominējošās cenas, kuras izrādījušās vislabvēlīgākās attiecībā uz eksportu;

b) pasaules tirgus cenas, kas minētas 1. punktā, nosaka, jo īpaši ievērojot:

— cenas trešo valstu tirgos,

— vislabvēlīgākās cenas galamērķa trešajās valstīs trešo valstu importam,

— ražotāju cenas, kas fiksētas eksportējošās trešās valstīs, vajadzības gadījumā ņemot vērā šo valstu piešķirtās subsīdijas,

— robežas franko piedāvājuma cenas.

6. Kompensācijas piešķir par produktiem, kas minēti 1. punktā un ir eksportēti kā tādi tikai uz pieteikuma un attiecīgas eksporta licences uzrādīšanas pamata.

7. Kompensācija, ko piemēro tādu produktu eksportam, kas uzskaitīti 1. pantā un eksportēti kā tādi, ir tā, kuru piemēro licences pieteikuma dienā un, diferencētas kompensācijas gadījumā, tā, kuru tajā pašā dienā piemēro:

a) galamērķim, kas norādīts licencē, vai vajadzības gadījumā;

b) īstajam galamērķim, ja tas atšķiras no licencē norādītā galamērķa. Šādā gadījumā piemērojams apjoms nevar pārsniegt licencē norādītajam galamērķim piemērojamo apjomu.

Var veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu šajā punktā paredzētās elastības ļaunprātīgu izmantošanu.

8. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā izklāstīto procedūru, 6. un 7. punktu var piemērot produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un eksportēti kā preces, kuras uzskaitītas II pielikumā.

9. Attiecībā uz produktiem, kuri uzskaitīti 1. pantā un par kuriem ir samaksātas kompensācijas saskaņā ar pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 6. un 7. punktu saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru.

10. Kompensāciju maksā, pierādot, ka:

— produktiem ir Kopienas izcelsme,

— produkti ir eksportēti no Kopienas,

— diferencētu kompensāciju gadījumā, produkti ir sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai citu galamērķi, kuram ir noteikta kompensācija, neskarot 7. punkta b) apakšpunktu. Var paredzēt izņēmumus no šī noteikuma saskaņā ar 42. pantā izklāstīto procedūru, ar noteikumu, ka ir pieņemti nosacījumi, kas piedāvā līdzvērtīgas garantijas.

11. Neskarot 10. punkta pirmo ievilkumu, ja nav piešķirts izņēmuma statuss saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru, produktiem, kuri ir importēti no trešām valstīm un reeksportēti uz trešām valstīm, eksporta kompensāciju nepiešķir.

12. Attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. pantā un eksportēti kā preces, kuras uzskaitītas šīs regulas II pielikumā, 10. un 11. punktu piemēro tikai tādām precēm, kas atbilst šādiem kombinētās nomenklatūras kodiem:

- 0405 20 30 (piena produktu pastas ar tauku saturu starp 60 un 75 %),
- 1806 90 60 līdz 1806 90 90 (daži produkti, kas satur kakao),
- 1901 (daži miltu produkti, utt.),
- 2106 90 98 (daži pārtikas produkti, kas nav minēti nekur citur),

kuros ir liels piena produktu saturs.

13. Atbilstību apjomu ierobežojumiem, ko rada nolīgumi, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, nodrošina, pamatojoties uz salīdzināmajam periodam izdotajiem eksporta sertifikātiem, kas tur paredzēti un piemērojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz atbilstību saistībām, ko rada Lauksaimniecības nolīgums, salīdzināmā perioda beigšanās neietekmē eksporta licences derīgumu.

14. Komisija saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, to skaitā kārtību nepiešķirto un neizmantoto eksportējamo daudzumu atkārtotai sadalīšanai. Tomēr sīki izstrādātus noteikumus 8., 10., 11. un 12. punkta piemērošanai produktiem, kas minēti 1. pantā un eksportēti kā preces, kuras uzskaitītas šīs regulas II pielikumā, pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā izklāstīto procedūru.

32. pants

1. Tiktāl, cik tas nepieciešams, lai pareizi darbotos piena un piena produktu tirgus kopīgā organizācija, Padome, pēc Komisijas priekšlikuma, ar kvalificētu balsu vairākumu, var īpašos gadījumos pilnīgi vai daļēji aizliegt izmantot ieviešanas pārstrādei režīmu attiecībā uz produktiem, kuri uzskaitīti 1. pantā un kuri paredzēti šajā pantā uzskaitīto produktu vai šīs regulas II pielikumā uzskaitīto preču ražošanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja 1. punktā minētais stāvoklis izveidojas ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgū ieviešanas pārstrādei režīma dēļ ir radušies traucējumi vai ir iespējams, ka tie radīsies, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc pašas ierosmes pieņem lēmumu par nepieciešamajiem pasākumiem; Padomi un dalībvalsti informē par šādiem pasākumiem, kuri ir spēkā ne vairāk kā sešus mēnešus un kurus piemēro nekavējoties. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem lēmumu vienas nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas paredzētos pasākumus vienas nedēļas laikā kopš dienas, kad tie ir paziņoti. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu.

Ja Padome nav pieņēmusi lēmumu triju mēnešu laikā, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

33. pants

1. To produktu tarifu klasifikācijai, uz kuriem attiecas šī regula, piemēro vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai; tarifu nomenklatūru, ko rada šīs regulas piemērošana, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja vien šajā regulā vai regulās, kas pieņemtas, to ievērojot, nav paredzēts citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliedz turpmāko:

- jebkuras tādas maksas iekasēšanu, kurai ir muitas nodoklim līdzvērtīga iedarbība,
- tādu kvantitatīvu ierobežojumu vai pasākumu piemērošanu, kuriem ir līdzvērtīga iedarbība.

34. pants

1. Ja vienam vai vairākiem 1. pantā uzskaitītajiem produktiem robežas franko cena ievērojami pārsniedz Kopienas cenas un ja iespējams, ka šāda situācija saglabāsies, tādējādi traucējot vai draudot traucēt Kopienas tirgu, var veikt 5. punktā paredzētos pasākumus.

2. Ievērojams pārsniegums 1. punkta nozīmē pastāv, ja robežas franko cena pārsniedz attiecīgajam produktam noteikto intervences cenu, palielinātu par 15 %, vai, attiecībā uz produktiem, kuriem nav intervences cenas, cenu, kas atvasināta no intervences cenas, ko jānosaka saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā attiecīgā produkta raksturu un sastāvu.

3. Situācija, kurā robežas franko cena ievērojami pārsniedz cenu līmeni, var saglabāties, ja pastāv neatbilstība starp piedāvājumu un pieprasījumu, un iespējams, ka šī neatbilstība saglabāsies, ņemot vērā paredzamās ražošanas un tirgus cenu tendences.

4. Šajā pantā minētais stāvoklis traucē Kopienas tirgu vai draud radīt tam traucējumus, ja starptautiskās tirdzniecības augstās cenas:

— kavē piena produktu importu Kopienā, vai

— ir par iemeslu piena produktu izvešanai no Kopienas,

tā ka piegādes nodrošinājums Kopienā vairs nav garantēts vai pastāv draudi tā turpmākai nodrošināšanai.

5. Ja ir izpildīti 1. līdz 4. punktā uzskaitītie nosacījumi, saskaņā ar 42. pantā izklāstīto procedūru var pieņemt lēmumu pilnīgi vai daļēji atcelt ievadmuities nodokļu un/vai eksporta maksājumu iekasēšanu. Vajadzības gadījumā Komisija saskaņā ar to pašu procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai.

35. pants

1. Ja importa vai eksporta dēļ viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu Kopienas tirgu ietekmē vai apdraud nopietni traucējumi, kas var pakļaut briesmām Līguma 33. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanu, tirdzniecībā ar trešām valstīm var veikt attiecīgus pasākumus, līdz šādi traucējumi vai traucējumu draudi ir beigušies.

Padome, pēc Komisijas priekšlikuma, ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka gadījumus, kuros dalībvalstis var veikt aizsargpasākumus un ierobežojumus, kuri šādos gadījumos jāievēro.

2. Ja izveidojas 1. punktā minētā situācija, Komisija vai nu pēc dalībvalsts lūguma, vai pēc savas ierosmes pieņem lēmumu par nepieciešamajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kurus nekavējoties piemēro, informē dalībvalstis. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem lēmumu trijās darba dienās pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē pasākumus, par kuriem Komisija pieņēmusi lēmumu, trijās darbdienu dienās pēc dienas, kad tie ir paziņoti. Padome sapulcējas bez kavēšanās. Tā, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu viena mēneša laikā, kas seko dienai, kad tas nodots Padomei.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. panta 2. punktu.

III SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

36. pants

Lai ņemtu vērā brīvas aprites ierobežojumus, ko var radīt pasākumu piemērošana cīņai ar dzīvnieku slimību izplatīšanos, saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru var veikt ārkārtējus tā tirgus atbalsta pasākumus, kuru ietekmējuši šie ierobežojumi. Šos pasākumus var veikt vienīgi tiktāl un tik ilgi, kamēr tas ir noteikti nepieciešams šā tirgus atbalstam.

37. pants

Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, 87., 88. un 89. Līguma pantu piemēro 1. pantā uzskaitīto produktu ražošanai un tirdzniecībai.

38. pants

1. Saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta noteikumiem, ir aizliegts atbalsts, kura summa noteikta, pamatojoties uz 1. pantā uzskaitīto produktu cenu vai daudzumu.
2. Aizliegti ir arī valsts pasākumi, kas pieļauj 1. pantā uzskaitīto produktu cenu izlīdzināšanu.

39. pants

Neierobežojot Līguma 87., 88. un 89. panta piemērošanu, dalībvalsts var uzlikt piena ražotājiem veicināšanas nodokli attiecībā uz tirgū laistajiem piena vai piena ekvivalenta daudzumiem, lai finansētu pasākumus patēriņa veicināšanai Kopienā, paplašinot piena un piena produktu tirgus un uzlabojot kvalitāti.

40. pants

Dalībvalstis un Komisija dara cita citai zināmu šīs regulas ieviešanai vajadzīgo informāciju. Šādas informācijas paziņošanas un izplatīšanas noteikumus Komisija pieņem saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru.

41. pants

Izveido Piena un piena produktu pārvaldības komiteju (še turpmāk "Komiteja"), kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un ko vada Komisijas pārstāvis.

42. pants

1. Gadījumos, kad jāievēro šajā pantā noteiktā procedūra, priekšsēdētājs pēc savas ierosmes vai pēc dalībvalsts pārstāvja lūguma nodod jautājumus izskatīšanai Komitejā.

46. pants

1. Ar šo Regulas (EEK) Nr. 804/68, (EEK) Nr. 986/68, (EEK) Nr. 987/68, (EEK) Nr. 508/71, (EEK) Nr. 1422/78, (EEK) Nr. 1723/81, (EEK) Nr. 2990/82, (EEK) Nr. 1842/83, (EEK) Nr. 865/84 un (EEK) Nr. 777/87 ir atceltas.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas noteikts Līguma 205. panta 2. punktā gadījumiem, kad Padomei jāpieņem lēmums pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija paredz pasākumus, kurus piemēro nekavējoties. Tomēr, ja šie pasākumi nav saskaņā ar Komitejas atzinumu, Komisija par tiem uzreiz paziņo Padomei. Tādā gadījumā Komisija var atlikt to pasākumu piemērošanu, par kuriem tā pieņēmusi lēmumu, ne vairāk kā uz vienu mēnesi no šāda paziņojuma dienas.

Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var pieņemt citādu lēmumu viena mēneša laikā.

43. pants

Komiteja var izskatīt jebkuru citu jautājumu, ko tai iesniedzis priekšsēdētājs pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

44. pants

Šo regulu piemēro tā, lai vienlaikus pienācīgi ņemtu vērā Līguma 33. un 131. pantā izvirzītos mērķus.

45. pants

Regulu (EK) Nr. 1254/1999 un noteikumus, kas pieņemti sakarā ar tās ieviešanu, piemēro 1. pantā uzskaitītajiem produktiem.

IV SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

2. Atsauces uz Regulu (EEK) Nr. 804/68 uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu III pielikumā.

47. pants

Komisija saskaņā ar 42. pantā noteikto procedūru pieņem:

- pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu pāreju no Regulā (EEK) Nr. 804/68 paredzētās kārtības uz to, kas ieviesta ar šo regulu,
- pasākumus, kas vajadzīgi, lai atrisinātu īpašas praktiskas problēmas. Attiecībā uz šādiem pasākumiem – ja tie ir attiecīgi pamatoti – var pieļaut atkāpes no dažām šīs regulas daļām.

48. pants

Šī regula stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2000. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 17. maijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
K.-H. FUNKE

I PIELIKUMS

PAPILDU MAKSĀJUMI: KOPĒJAS SUMMAS, KAS MINĒTAS 17. PANTĀ

(izteikts miljonos eiro)

	2005	2006	2007. un nākamajos kalendārajos gados
Beļģija	8,6	17,1	25,7
Dānija	11,5	23,0	34,5
Vācija	72,0	144,0	216,0
Grieķija	1,6	3,3	4,9
Spānija	14,4	28,7	43,1
Francija	62,6	125,3	187,9
Īrija	13,6	27,1	40,7
Itālija	25,7	51,3	77,0
Luksemburga	0,7	1,4	2,1
Nīderlande	28,6	57,2	85,8
Austrija	7,1	14,2	21,3
Portugāle	4,8	9,7	14,5
Somija	6,2	12,4	18,6
Zviedrija	8,5	17,1	25,6
Apvienotā Karaliste	37,7	75,4	113,1

II PIELIKUMS

KN kods	Preču apraksts
0403 10 51 līdz 99 un 0403 90 71 līdz 99	Paniņas, raudzēts piens un krējums, jogurts, kefirs un citi fermentēti vai skābēti piena un krējuma produkti, kas vai nu ir, vai nav iebiezināti, vai satur cukura vai cita saldinātāja piedevu, aromatizēti vai satur augļu vai kakao piedevu
ex 0405	Sviests un citi tauki un eļļas, kas iegūti no piena; piena produktu pastas:
0405 20	– Piena produktu pastas
0405 20 10	– – ar tauku saturu 39 % vai vairāk, bet mazāku par 60 %
0405 20 30	– – – ar tauku saturu 60 % vai vairāk, bet nepārsniedzot 75 %
ex 1517	Margarīns; pārtikas maisījumi vai preparāti no dzīvnieku vai augu taukiem, vai eļļām, vai dažādu šīs grupas tauku vai eļļu frakcijām, pārējie, kas nav pārtikas tauki vai eļļas, vai to frakcijas, kas atbilst kombinētās nomenklatūras kodam 1516:
1517 10	– Margarīns, izņemot šķidro margarīnu:
1517 10 10	– – satur vairāk nekā 10 %, bet ne vairāk kā 15 % piena tauku
1517 90	– Citi:
1517 90 10	– – satur vairāk nekā 10 %, bet ne vairāk kā 15 % piena tauku
ex 1702	Laktoze un laktozes sīrups:
1702 11 00	– – kurā ir vairāk nekā 99 % laktozes, kas izteikta kā bezūdens laktoze, aprēķinot uz sausnu
ex 1704	Cukura konditoreja (ieskaitot balto šokolādi), kas nesatur kakao:
ex 1704 90	– cita, izņemot lakricas ekstraktu, kas satur vairāk nekā 10 % saharozes, bet nesatur citu saldinātāju piedevu
ex 1806	Šokolāde un citi pārtikas produkti, kas satur kakao, izņemot kakao pulveri, kas saldināts tikai ar saharozes piedevu, kura atbilst kombinētās nomenklatūras kodam 1806 10
ex 1901	Iesala ekstrakts; miltu, rupja maluma miltu, cietes vai iesala ekstrakta preparāti, kas nesatur kakao vai satur kakao mazāk nekā 40 %, aprēķinot kopējo beztauku bāzi, kas nav ne minēti, ne iekļauti kaut kur citur; kombinētās nomenklatūras kodu 0401 līdz 0404 produktu pārtikas produkti, kas nesatur kakao vai satur kakao mazāk nekā 5 %, aprēķinot kopējo beztauku bāzi, kas nav ne minēti, ne iekļauti kaut kur citur:
1901 10 00	– Produkti lietošanai bērniem, kas nodoti mazumtirdzniecībai
1901 20 00	– maisījumi un mīklas kombinētās nomenklatūras koda 1905 maizes izstrādājumu gatavošanai
1901 90	– citi:
	– – citi:
1901 90 91	– – – kas nesatur piena taukus, saharozi, izoglikozi, glikozi vai cieti vai satur mazāk nekā 1,5 % piena tauku, 5 % saharozes (ieskaitot invertcukuru) vai izoglikozi, 5 % glikozes vai cietes, izņemot kombinētās nomenklatūras kodu 0401 līdz 0404 produktu pulverveida pārtikas produktus
1901 90 99	– – – citi

KN kods	Preču apraksts
ex 1902	Makaronu izstrādājumi (pastas), kas vai nu ir, vai nav vārīti vai pildīti (ar gaļu vai citiem produktiem), vai kā citādi sagatavoti, piemēram, spageti, makaroni, nūdeles, lazanja, gnoči, ravioli, kaneloni; kuskuss, kas vai nu ir, vai nav sagatavots:
	– nevārīti makaronu izstrādājumi (pastas), kas nav ne pildīti, ne citādi sagatavoti:
1902 19	– – citi
1902 20	– pildīti makaronu izstrādājumi (pastas), kas vai nu ir, vai nav vārīti vai citādi sagatavoti:
	– – citi:
1902 20 91	– – – vārīti
1902 20 99	– – – citi
1902 30	– citi makaronu izstrādājumi (pastas)
1902 40	– kuskuss:
1902 40 90	– – citi
1904	Sagatavota pārtika, kas iegūta, uzbriedinot vai grauzdējot graudus vai graudu produktus (piemēram, kukurūzas pārslas); labība (cita, nevis kukurūza) graudu veidā vai pārslu veidā vai citādi pārstrādātos graudos (izņemot miltus un rupja maluma miltus), iepriekš vārīta vai citādi sagatavota, kas nav ne minēta, ne iekļauta kaut kur citur
1905	Maize, smalkmaizītes, kūkas, cepumi un citi maizes izstrādājumi, kas vai nu satur, vai nesatur kakao; dievmaizītes, dažāda veida tukšas kapsulas farmaceutiskai izmantošanai, izolācijas vafeles, rīsa papīrs un līdzīgi produkti:
1905 10 00	– Sausmaizītes
1905 20	– Piparkūkas un līdzīgi
1905 30	– Saldi cepumi, vafeles un vafeļu lapas
1905 40	– Sausiņi, grauzdēta maize un līdzīgi grauzdēti produkti
1905 90	– citi:
	– – citi:
1905 90 40	– – – Vafeles un vafeļu lapas ar mitruma saturu, kas pārsniedz 10 %
1905 90 45	– – – Cepumi
1905 90 55	– – – Presēti vai uzpūsti produkti, pikanti vai sāļi
1905 90 60	– – – – ar saldinātāju piedevu
1905 90 90	– – – – citi
ex 2004	Citi dārzeņi, kas nav sagatavoti vai konservēti ar etiķi vai etiķskābi, saldēti, citi produkti, kas nav iekļauti pozīcijā Nr. 2006:
2004 10	– Kartupeļi:
	– – citi:
2004 10 91	– – – miltu, rupja maluma miltu vai pārslu veidā
ex 2005	Citi dārzeņi, kas nav sagatavoti vai konservēti ar etiķi vai etiķskābi, saldēti, citi produkti, kas nav iekļauti pozīcijā Nr. 2006:
2005 20	– Kartupeļi:
2005 20 10	– – miltu, rupja maluma miltu vai pārslu veidā
ex 2008	Augļi, rieksti un citas ēdamas augu daļas, citādi sagatavoti vai konservēti, kas satur vai nesatur cukura vai cita saldinātāja piedevu vai spirtu, kas nav ne minēti, ne iekļauti kaut kur citur:
	– Rieksti, zemesrieksti un citas sēklas, kas vai nu ir, vai nav samaisītas kopā:

KN kods	Preču apraksts
2008 11	-- Zemesrieksti:
2008 11 10	--- Zemesriekstu sviests
2105 00	Saldējums vai cits pārtikas ledus, kas vai nu satur, vai nesatur kakao
ex 2106	Pārtikas produkti, kas nav ne minēti, ne iekļauti kaut kur citur, izņemot alkoholiskus produktus, kas atbilst kombinētās nomenklatūras kodam 2106 90 20, un aromatizētus vai iekrāsotus cukura sīrupus, kas atbilst kombinētās nomenklatūras kodiem 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 un 2106 90 59
ex 2202	Ūdeņi, ieskaitot minerālūdeņus un gāzētos ūdeņus, kas satur cukura vai citu saldinātāju piedevu vai ir aromatizēti, un citi bezalkoholiski dzērieni, neieskaitot kombinētās nomenklatūras koda 2009 augļu un dārzeņu sulas:
2202 90	- citi: -- citi, kas satur taukus, kas iegūti no kombinētās nomenklatūras kodu 0401 līdz 0404 produktiem:
2202 90 91	--- mazāk nekā 0,2 %
2202 90 95	--- 0,2 % vai vairāk, bet mazāk nekā 2 %
2202 90 99	--- 2 % vai vairāk
ex 2208	Nedenaturēts etilspirts, kura alkohola saturs pēc tilpuma ir mazāks nekā 80 % tilp.; spirti, liķieri un citi alkoholiskie dzērieni:
2208 70	- Liķieri un augļu sīrupi:
2208 90	- citi: -- citi spirti un alkoholiskie dzērieni, traukos, kuri satur: --- divus litrus vai mazāk: --- citi -:
2208 90 69	----- citi alkoholiskie dzērieni --- vairāk nekā divi litri:
2208 90 78	----- citi alkoholiskie dzērieni
ex 3302	Aromātvielu maisījumi un maisījumi(ieskaitot šķīdumus spirtā), kuru pamatā ir viena vai vairākas no šīm vielām, ko rūpniecībā izmanto kā izejvielas; citi produkti, kuru pamatā ir aromātvielas, dzērienu ražošanā izmantojamā veidā:
3302 10	- veidā, ko izmanto pārtikas vai dzērienu rūpniecībā: -- veidā, ko izmanto dzērienu rūpniecībā:
3302 10 29	----- citi
3501	Kazeīni, kazeināti un citi kazeīna atvasinājumi; kazeīna līmes
ex 3502	Albumīni, albumināti un citi albumīna atvasinājumi:
3502 20	- Piēna albumīns, ieskaitot divu vai vairāku sūkalu olbaltumvielu koncentrātus: -- citi:
3502 20 91	--- kaltēti (piemēram, plāksnes, zvīņas, pārsļas, pulveris)
3502 20 99	--- citi

III PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 804/68	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. panta 1. un 2. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 3. punkts	-
3. panta 4. punkts	3. panta 2. punkts
4. pants	-
5. pants	4. panta 1. punkts
5.a pants	-
5.c pants	5. pants
6. panta 2. punkts	6. panta 3. punkts
6. panta 3. punkts	6. panta 4. punkts
6. panta 4. punkts	6. panta 5. punkts
6. panta 6. punkts	10. pants
7. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	7. panta 3. punkts
7. panta 3. punkta pirmā daļa	7. panta 4. punkta pirmā daļa
7. panta 3. punkta ceturtdā daļa	7. panta 4. punkta otrā daļa
7. panta 4. punkts	7. panta 5. punkts
7. panta 5. punkts	10. pants
7.a pants	-
8. panta 1. līdz 3. punkts	8. panta 1. līdz 3. punkts
8. panta 4. punkts	10. pants
9. panta 3. punkts	10. pants
10. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	-
10. panta 3. punkts	15. pants
11. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	-
11. panta 3. punkts	15. pants
12. panta 3. punkts	15. pants
13. pants	26. pants
14. pants	27. pants
15. pants	28. pants
16. pants	29. pants
16.a pants	30. pants
17. pants	31. pants

Regula (EEK) Nr. 804/68	Šī regula
18. pants	32. pants
19. pants	33. pants
20. pants	34. pants
21. pants	35. pants
22. pants	–
22.a pants	36. pants
23. pants	37. pants
24. pants	38. pants
24.a pants	39. pants
25. pants	–
26. panta 1. un 2. punkts	14. panta 1. un 2. punkts
26. panta 4. punkts	15. pants
26. panta 5. punkts	–
28. pants	40. pants
29. panta 1. punkts	41. pants
29. panta 2. punkts	–
30. pants	42. pants
31. pants	43. pants
32. pants	–
33. pants	44. pants
34. pants	45. pants
35. pants	–
36. pants	–
37. panta 1. punkts	48. pants
Pielikums	II pielikums